

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 1 nariadenia č. 1891/2004 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že sa príslušným colným oddeleniam alebo príslušnému colnému úradu zakazuje, aby informovali podľa článku 9 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 ⁽²⁾ alebo previedli (nechali previesť) kontrolu podľa článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003, pokiaľ žiadosť o konanie doručená pred 1. júlom 2004 nebola doplnená vyhlásením podľa článku 6 nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003? Inými slovami, je toto vyhlásenie formálnym predpokladom pre ďalšiu účinnosť žiadosti o konanie?
2. Má sa článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1383/2003 vykladať v tom zmysle, že colná správa v Antverpách mala možnosť predložiť šesť vzoriek tovarov majiteľovi ochrannej známky, aby sa mohlo určiť, či tu ide o falšovaný tovar s tým, že toto oznámenie vzorky nemožno prirovnať dôkladnej kontrole v zmysle článku 9 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1383/2003, pri ktorej je prípustné kontrolovať pôvod a zemepisné označenie tovaru alebo prirovnať dôkladnej odbornej analýze odobratej vzorky podľa článku 9 ods. 3 poslednej vety nariadenia Rady (ES) č. 1383/03? V prípade kladnej odpovede: Musí sa toto predloženie uskutočniť v lehote troch pracovných dní, ktorá je uvedená v článku 4 ods. 1 nariadenia?
3. Je v rozpore s nariadením č. 1383/2003 skutočnosť, že belgickí colní úradníci poskytli informácie, o ktorých sa dozvedeli v rámci vykonávania nariadenia, mimo postup upravený v nariadení (článok 9 ods. 2 a článok 9 ods. 3 prvý pododsek nariadenia), napríklad výsluchom svedkov alebo predložením písomností, ktoré nariadili belgické sudy?
4. Je v rozpore s nariadením č. 1383/2003, ak informácie, ktoré boli zistené pri uplatnení článku 4 ods. 2 (pozri otázku č. 2) a článku 9 ods. 2 a ods. 3 (iné ako tie, ktoré sú uvedené v článku 9 ods. 3 prvý pododsek) alebo pri výsluchu svedkov alebo predložením písomností (pozri otázku č. 3), boli použité v rámci konania neslúžiaceho na zistenie falšovania tovaru, napríklad v rámci boja proti paralelnému dovozu?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1891/2004 z 21. októbra 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 1383/2003 o prijatí opatrení colnými orgánmi pri tovare, pri ktorom je podozrenie z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, pri ktorom sa zistilo, že sa práva duševného vlastníctva porušili.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 196, s. 7; Mim. vyd. 02/013, s. 469.

Odvolanie podané 6. marca 2007: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) zo 14. decembra 2006 v spojených veciach T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a i./Komisia Európskych spoločenstiev vo veci T-259/02

(Vec C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (v zastúpení: S. Völcker a G. Terhorst, advokáti)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006, spojené veci T-259/02 až T-267/02 a T-271/02 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom zamieta žalobu RZB,
- vyhlásiť článok 3 rozhodnutia Komisie z 11. júna 2002 [K(2002)2091, konečné znenie] za neplatný v rozsahu, v akom sa týka RZB,
- subsidiárne, podľa voľnej úvahy Súdneho dvora znížiť pokutu stanovenú v článku 3 napadnutého rozhodnutia,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Súd prvého stupňa porušil článok 81 ES uznaním, že Komisia mohla na základe skutočností, že okrúhle stoly pokrývali územie jedného členského štátu prijať záver, že bola daná možnosť ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

Súd prvého stupňa protiprávne klasifikoval okrúhle stoly ako „veľmi závažný priestupok“ v zmysle usmernení o pokutách. Nesprávne uplatnil kritériá pre závažnosť porušenia uvedené v usmerneniach (povaha porušenia, konkrétne dopady, veľkosť relevantného zemepisného trhu), nezohľadnil selektivitú postihov zo strany Komisie a neuplatnil dôsledne ucelené posúdenie všetkých aspektov, za ktoré sa sám prihovára.

Súd prvého stupňa právne nesprávnym spôsobom pripísal RZB trhovému podielu celého sektoru Raiffeisen. Protiprávne pritom obmedzil kritérium svojho skúmania iba na „zjavne“ nerovnaké zaobchádzanie s inými bankami. Chýbal potrebný právny základ pre plné pripísanie.

Súd prvého stupňa právne nesprávne posúdil spoluprácu RZB. Pri použití kritéria „významnej pridanej hodnoty“ porušil zákaz retroaktivity, nesprávne posúdil dobrovoľnosť rôznych podôb spolupráce zo strany RZB, pri určení hodnoty spolupráce nesprávne vychádzal z obrátenia dôkazného bremena, nepriprávnym spôsobom odmietol spoločné predstavenie skutkového stavu ako nevhodnú formu spolupráce, a nesprávne neuznal priznanie protisúťažného cieľa okrúhlych stolov zo strany RZB ako podobu spolupráce.

(¹) Ú. v. EÚ C 331, s. 29.

Odvolaie podané 6. marca 2007: Bank Austria Creditanstalt AG proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) zo 14. decembra 2006 v spojených veciach T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a i./Komisia Európskych spoločenstiev týkajúce sa veci T-260/02

(Vec C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaie: Bank Austria Creditanstalt AG (v zastúpení: Dres. C. Zschocke a J. Beninca, advokáti)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľa

- zrušiť v celom rozsahu alebo čiastočne vo veci T-260/02 rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006 v spojených veciach T-259/02 až T-264/02 a T-272/02 (¹),
- vyhlásiť rozhodnutie Komisie z 11. júna 2002 vo veci COMP/36.571 za neplatné v rozsahu, v akom sa týka BA-CA,
- subsidiárne, primerane znížiť pokutu určenú v spornom rozhodnutí Komisie voči BA-CA,

- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaie vo svojom odvolaní navrhuje zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2006. Odvolaie uvádza početné chyby odôvodnenia, právne a procesné chyby.

Odvolaie tvrdí, že napadnutý rozsudok potvrdil záver Komisie, že okrúhle stoly bánk mali negatívne hospodárske dopady spôsobom, ktorý nie je pochopiteľný. Podľa odvolateľa napadnutý rozsudok porušuje zásady dokazovania, keďže nesprávne posúdil požiadavky na znalecký posudok z odboru ekonomických vied pre preukázanie neexistencie ekonomických dopadov. Na základe predloženého znaleckého posudku by nebolo možné pre účely určenia výšky pokuty zohľadniť ekonomické dopady.

Odvolaie voči napadnutému rozsudku namieta, že nesprávne zohľadnil požiadavky európskych súdov týkajúce sa potreby zníženia pokuty na základe faktorov vedúcich k zníženiu pokuty. Z dôvodu tejto právnej chyby napadnutý rozsudok nenapravil nesprávne posúdenie Komisie, ktorá nezohľadnila pre zníženie pokuty účasť verejných orgánov, ako aj širokú a preukázanú znalosť verejnosti o okrúhlych stoloch.

Tretí odvolací dôvod odvolateľa sa týka nedostatkov odôvodnenia, porušenia zásady rovnosti zaobchádzania, ako aj iných právnych a procesných chýb napadnutého rozsudku v súvislosti s posudzovaním spolupráce odvolateľa zo strany Komisie.

Odvolaie od začiatku spolupracoval s Komisiou pri spracovaní skutkového stavu. Okrem iného poskytol obsiahly opis okrúhlych stolov v počiatočnom štádiu konania, ako aj obsiahle dokumenty, na poskytnutie ktorých nebol povinný, a ktoré podľa zistenia skutkového stavu Súdom prvého stupňa Komisia použila v napadnutom rozhodnutí. Odvolaie ďalej vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách predložil opis skutkového stavu, ktorý Komisia podľa zistení napadnutého rozsudku takisto mohla použiť v napadnutom rozhodnutí.

Napadnutý rozsudok nepriznal žiadne zníženie pokuty za túto obsiahlu, užitočnú a preukázanú spoluprácu zo strany odvolateľa. To predstavuje nesprávne uplatnenie oznámenia o spolupráci, ktoré porušuje zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu ochrany legitímnej dôvery. Okrem toho napadnutý rozsudok porušil právo odvolateľa byť vypočutý tým, že pri hodnotení pokuty uloženej odvolateľovi zohľadnil skutočnosti, ku ktorým odvolaie nemohol predtým zaujať stanovisko.

(¹) Ú. v. EÚ C 331, s. 29.